

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: S. c. p., zastoupeného JUDr. Jaroslavem Vansou, advokátem v Praze, Praha 2, Lublaňská 57, proti žalované Komisi pro cenné papíry, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí Prezidia Komise pro cenné papíry ze dne 4. 5. 2001, čj. 44/15683/2000,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobce je povinen zaplatit žalované do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení částku 320 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Prezidia Komise pro cenné papíry, kterým byl potvrzen výrok (I.) rozhodnutí Komise pro cenné papíry ze dne 10. 11. 2000, čj. 44/14763/2000, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč dle § 86 odst. 1 písm. b) zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, a to za porušení § 11 odst. 1 cit. zákona. Současně byl žalobou napadeným rozhodnutím změněn výrok (II.) rozhodnutí tak, že se žalobci ukládá podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o cenných papírech povinnost upravit Provozní řád, aby byl v souladu s ustanovením § 11 zákona o cenných papírech, přičemž změny je žalobce povinen předložit žalované ke schválení ve smyslu ustanovení § 56 odst. 7 zákona o cenných papírech ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Žalobce v žalobě uvádí, že byl žalobou napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, neboť mu byla uložena pokuta za porušení právních povinností, jichž se žalobce nedopustil. Žalobce nesouhlasí s názorem žalované, že požadavkem na uzavření smlouvy s emitentem v případě zrušení příslušné emise zaknihovaných cenných papírů pro potřeby jejich následné přeměny na listinné, překročil své oprávnění plynoucí z § 56 odst. 6 zákona o cenných papírech, totiž požadovat po emitentovi poskytnutí všech potřebných podkladů nezbytných k výkonu své činnosti.

Žalobce se ztotožňuje s názorem žalované, že dle § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech je potřebná identifikace emitenta a emise a informace, že valná hromada

rozhodla o přeměně podoby akcie v souladu se zákonem a že žalobce definuje způsob, jakým tato potřebná identifikace probíhá. V zájmu dodržování povinnosti ochraňovat údaje ve spravované evidenci je tato potřebná a zároveň, uzavřením smlouvy s emitentem formalizovaná identifikace, nedílnou součástí akceptace sdělení emitenta o rozhodnutí o přeměně zaknihovaného cenného papíru na listinný. V takovém postupu spatřuje žalobce účinný nástroj sloužící k předcházení vzniku škod.

Žalobce sice souhlasí s názorem žalované, že sdělení emitenta dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech je jeho jednostranný právní úkon, poukazuje však na skutečnost, že k jeho platnosti je mj. nezbytné, aby byl učiněn osobou způsobilou v daném rozsahu jednat. Dle § 13 odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném v rozhodné době, jedná právnická osoba prostřednictvím statutárního orgánu nebo jeho zástupce. Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že za emitenta O. P., a. s., jednají současně dva členové představenstva anebo prokurista. Sdělení emitenta bylo však podepsáno pouze jedním členem představenstva; nejednalo se proto o platný právní úkon a takové sdělení tedy nemohlo mít předpokládané účinky. Žalobce nemohl proto porušit neexistující povinnost, spočívající v zákazu provádět zápisy ve své evidenci týkající se registrace převodu příslušných cenných papírů v době jejich údajné přeměny ze zaknihované podoby na listinnou. Protože z uvedených důvodů vychází napadené rozhodnutí z nesprávného právního posouzení věci, navrhl žalobce, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a zrušil rovněž rozhodnutí Komise ze dne 10. 11. 2000 pro stejné nedostatky.

Žalovaná v podrobném vyjádření k žalobě uvedla, že vytýkaným jednáním byl zápis v evidenci zaknihovaných cenných papírů vedené žalobcem. Žalobce zápis provedl v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. K tvrzení, že mu nevznikla povinnost neprovádět zápisy, neboť neobdržel sdělení emitenta, které je podmínkou vzniku této povinnosti, žalovaná uvedla, že podle ustanovení § 15 obchodního zákoníku je každý, kdo byl pověřen při provozování podniku určitou činností, zmocněn ke všem úkonům, k nimž při této činnosti dochází. Skutečnost, že sdělení emitenta ze dne 6. 8. 1999 nebylo opatřeno podpisem ve shodě s výpisem z obchodního rejstříku, nepovažuje žalovaná za podstatné; z funkce předsedy představenstva plyne nejširší pověření k různým činnostem, jednání statutárního orgánu je jednáním společnosti i tehdy, pokud by statutární orgán překročil stanovami vymezené jednatelské oprávnění. Pokud žalobce neakceptoval z uvedených důvodů sdělení emitenta ze dne 6. 8. 1999, dozvěděl se o žádosti emitenta o týden později, kdy převzal žádost o výpis z registru emitenta v souvislosti s přeměnou zaknihovaného cenného papíru na listinný. I takovou formou přijal žalobce sdělení o tom, že rozhodl o přeměně cenných papírů.

Námítku nedostatku podpisu – dodává žalovaná – však žalobce ve správním řízení nikdy neuplatnil, pochybnost nenamítal a naopak informaci emitenta o přeměně podoby akcií považoval za nepochybnou, toto sdělení přijal a vyzval emitenta k navazujícím krokům. Z uvedeného důvodu podle žalované nelze k takové námítce přihlížet.

Námítku žalobce, týkající se formální akceptace právního úkonu, žalovaná odmítla s tím, že pokud by přijetí sdělení záviselo na úkonu žalobce, nemohlo by jít o jednostranný úkon. Sdělení je však vždy jednostranným úkonem, jehož právní důsledky nastávají ve chvíli, kdy projev vůle je znám adresátovi. Úloha adresáta sdělení je v celém procesu pasivní. Žalobce mohl ovlivnit formu sdělení, podle ustanovení § 40 odst. 1 občanského zákoníku je neplatný každý úkon, který nebyl učiněn ve formě, kterou

vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků. Podle § 56 odst. 6 zákona o cenných papírech měl žalobce právo stanovit formu, v jaké mu mají být podklady poskytovány; ta však stanovena nebyla. Zákon neumožňuje v žádném případě podmínit „obdržení sdělení“ zaplacením poplatku ani dalšími podmínkami, a pokud Provozní řád takové podmínky stanovil, byl neplatný. Postup stanovený v Provozním řádu, který měl vést k realizaci přeměny podoby cenného papíru, neodpovídá zákonu, kladení dalších podmínek je v rozporu s § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech.

Žalobce má nárok na úplatu za svoje služby (§ 56 odst. 8 zákona o cenných papírech), avšak není oprávněn tuto úplatu požadovat na základě § 56 odst. 6 cit. zákona, tedy ji podřazovat pod tzv. „potřebné podklady“. Protože žalobce sdělení emitenta obdržel, měl povinnost postupovat podle § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech.

Žalovaná tedy má z těchto důvodů za to, že žaloba není důvodná.

Ze spisů vyplynulo:

Podáním ze dne 14. 6. 2000 obchodní společnost O. P., a.s., (emitent) podala Komisi stížnost na žalobce a uvedla, že ten porušil § 11 odst. 1 a 2 zákona o cenných papírech, když nerespektoval zákaz provádět ve své evidenci zápisy týkající se cenného papíru, jehož podoba se přeměňuje, a to vzdor tomu, že společnost splnila veškeré požadavky a učinila úkony, stanovené zákonem. Ke stížnosti přiložila korespondenci, kterou se žalobcem v této souvislosti vedla.

Oznámením Komise ze dne 30. 6. 2000 zahájila žalovaná se žalobcem správní řízení ve věci možného porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech tím, že žalobce převedl na základě příkazu k registraci cenné papíry z účtu prodávajícího na účet kupujícího, čímž provedl v rozporu se zákonem ve své evidenci změnu zápisu týkajícího se cenného papíru, jehož podoba se přeměňuje.

Žalobce podal vysvětlení žalované k námitce možného porušení zákona o cenných papírech, a to dne 26. 7. 2000. Uvedl v něm, že dne 12. 8. 1999 obdržel sdělení od emitenta, že jeho valná hromada rozhodla o přeměně vydaných akcií z podoby zaknihované na listinnou.

Žalobce dne 16. 8. 1999 odeslal emitentovi formulář žádosti o uzavření smlouvy o zrušení registrace emise s oznámením, že zrušení registrace provede na základě této smlouvy. Emitent odmítl uzavření smlouvy s tím, že takový postup je v rozporu se zákonem a zejména s Provozním řádem žalobce. Protože žádost o uzavření smlouvy obdržel žalobce od emitenta až po několika urgencích dne 1. 6. 2000 a bylo nutno doplnit žádost o další podklady, registrace emise dotčených akcií nemohla být tedy dosud zrušena. Protože emitent odmítal uzavření smlouvy a předložení veškeré požadované dokumentace, ke zrušení registrace emise zaknihovaných akcií ISIN CS0008442257 nedošlo pouze v důsledku jednání emitenta.

Žalovaná vyzvala dopisem ze dne 22. 8. 2000 žalobce, aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení výzvy doplnil své vysvětlení, totiž aby: předložil vzorovou smlouvu o zrušení registrace emise zaknihovaných cenných papírů, vzorový formulář, na základě kterého žalobce službu zrušení emise poskytuje (pokud je k dispozici), aby vysvětlil, v čem spatřuje odlišnost mezi výpisem z registru emitenta ve smyslu § 63 odst. 1 písm. b) a § 63 odst. 1 písm. c) zákona o cenných papírech, a to ve vztahu ke svému tvrzení v předcházejícím podání.

V doplnění sdělení ze dne 31. 8. 2000 žalobce uvedl, že podle ustanovení § 63 odst. 1 zákona o cenných papírech je žalobce povinen emitentovi předat výpis z jeho registru mj.

na jeho žádost. Podle čl. 38 odst. 2 Provozního řádu žalobce poskytuje stavový výpis z registru emitenta na základě požadavku podaného na provozním pracovišti žalobce, požadavek k této službě (služba 132) se podává na předepsaném formuláři, výpis z registru emitenta obsahuje označení majitelů cenných papírů dané emise a údaje o počtu kusů daných cenných papírů na účtech jednotlivých majitelů. V případě přeměny podoby cenného papíru je emitentovi předáván výpis z registru emitenta ve formě tzv. opisu registru emitenta (služba 133), a tato služba je poskytována výhradně na základě uzavřené smlouvy se žalobcem. Službou 133 se mohou poskytovat veškeré evidované údaje týkající se cenného papíru, jehož podoba se přeměňuje, tj. informace o účtech, o majitelích účtů, o vyžádané adrese, o emisi, o emitentovi a o počtech jednotlivých papírů a způsobech jejich vázání. Poskytnuté údaje slouží emitentovi zejména k možnosti informovat o zrušení emise všechny zainteresované subjekty, v jejichž prospěch bylo zaregistrováno pozastavení výkonu práva nakládat se zrušovanými cennými papíry. Protože však nebyla smlouva o zrušení registrace zaknihovaných cenných papírů uzavřena a nebyl tedy ani vyhotoven a předán opis registru emitenta, nedošlo ke splnění základní zákonné podmínky pro to, aby žalobce neprováděl ve své evidenci žádné zápisy týkající se akcií emitenta a proto ani v důsledku registrace převodu těchto akcií nedošlo k porušení § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. Ke svému vyjádření současně žalobce předal žalované vzor standardní smlouvy o zrušení registrace zaknihovaných cenných papírů z důvodu přeměny jejich podoby ze zaknihované na listinnou a rovněž vzor příkazu emitenta ke zrušení registrace zaknihovaných cenných papírů a emise, na jehož základě provádí žalobce požadované změny v registru emitenta.

Přípisem ze dne 11. 9. 2000 oznámila žalovaná žalobci, že pro složitost věci prodloužilo prezidium žalované lhůtu pro vydání rozhodnutí ve věci samé na 90 dnů.

Žalobce zaslal žalované v příloze svého přípisu ze dne 12. 9. 2000 kopii korespondence vedené s emitentem, týkající se uzavření smlouvy o zrušení registrace emise zaknihovaných cenných papírů.

Žalovaná vyzvala žalobce, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí ve věci a vyjádřil se k nim a za tím účelem se dostavil dne 27. 9. 2000 do sídla žalované.

Součástí správního spisu je Protokol o seznámení se s podklady pro rozhodnutí, sepsaný dne 27. 9. 2000 se žalobcem. Na jednání byl účasten zástupce žalobce advokát JUDr. Jaroslav Vansa a Mgr. K. H.

Sdělením ze dne 11. 10. 2000 oznámila žalovaná žalobci, že lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci byla prezidiem žalované prodloužena na 120 dnů, a to pro složitost věci.

Dne 10. 11. 2000 rozhodla žalovaná tak, že ve výroku č. I. žalobci uložila podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. b) zákona o cenných papírech pokutu ve výši 100 000 Kč za porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona, kterého se dopustil tím, že v době, kdy se přeměňovala podoba akcií emitenta z podoby zaknihované na listinnou o jmenovité hodnotě 1000 Kč, ve formě na majitele, v zaknihované podobě, provedl zápis ve své evidenci týkající se tohoto cenného papíru. Výrokem II. téhož rozhodnutí uložila žalovaná dále žalobci podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o cenných papírech povinnost upravit ustanovení čl. 37 a 39 jeho Provozního řádu tak, aby byla v souladu s ustanovením § 11 zákona o cenných papírech, a uložila žalobci povinnost předložit žalované provedení příslušných změn ke schválení podle ustanovení § 56 odst. 7 zákona o cenných papírech ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

V odůvodnění uvedla žalovaná zejména, že podle ustanovení § 11 zákona o cenných papírech sdělí emitent, jehož valná hromada rozhodla o přeměně podoby cenného papíru toto své rozhodnutí žalobci a ten je povinen do třiceti dnů ode dne, kdy toto sdělení obdrží, předat emitentovi papíru výpis z registru dle ustanovení § 63 odst. 1 písm. c) zákona o cenných papírech, a to v rozsahu evidovaných údajů, týkajících se dotčeného cenného papíru. Od okamžiku splnění této povinnosti nesmí žalobce provádět ve své evidenci žádné zápisy, týkající se předmětného cenného papíru.

Z uvedených ustanovení zákona je podle odůvodnění rozhodnutí zřejmé, že žalobce poté, co mu emitent sdělí své rozhodnutí o přeměně podoby cenných papírů, je tento povinen poskytnout mu výpis z registru a zablokovat převody přeměňovaných papírů. Poskytnutí jiného výpisu z registru (jak tvrdí žalobce) nemá vliv na plnění jeho povinností, plynoucích mu z ustanovení § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. Žalobce postupoval v rozporu se zákonem, když „nezablokoval“ provádění zápisů týkajících se přeměňovaného cenného papíru. Žalobce tedy nebyl oprávněn zaregistrovat na základě příkazu k registraci převodu převod akcií (mezi převodcem D. O., spol. s r. o., a nabyvatelem C. H., a. s.). Žalobce má povinnost poskytnout výpis z registru do třiceti dnů bez ohledu na to, zda byla uzavřena smlouva či nikoli; nemůže podmiňovat uzavřením smlouvy svůj další postup. Aby bylo zajištěno, že emitent poté, co oznámí rozhodnutí o přeměně podoby cenných papírů emisi skutečně zruší, je mu v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o cenných papírech uložena povinnost postupovat tak ve lhůtě třiceti dnů od obdržení výpisu. Žalobce nemůže vynucovat na emitentovi povinnost podání žádosti o zrušení emise současně se žádostí o výpis, ustanovení § 11 odst. 4 zákona o cenných papírech by v takovém případě ztrácelo smysl.

Podle § 56 odst. 6 zákona o cenných papírech má žalobce právo na poskytnutí potřebných dokladů od emitenta, a to v požadované formě. Požadavek žalobce na uzavření smlouvy o zrušení registrace zaknihovaných akcií nelze však považovat za podklad potřebný k plnění povinnosti podle § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. § 56 odst. 7 zákona o cenných papírech ukládá povinnost upravit pravidla, za kterých žalobce poskytuje služby, ve svých provozních řádech, ten však nesmí být v rozporu s právními předpisy, a to ani tehdy, je-li schválen příslušným orgánem státní správy.

Uvádí-li čl. 37 Provozního řádu, že odepsání z účtu jejich majitelů z důvodu přeměny podoby zaknihovaného cenného papíru na listinný provede žalobce jen na základě zvláštní smlouvy uzavřené s emitentem, jde o podmínku, která je v rozporu s ustanovením § 11 odst. 2 zákona o cenných papírech; toto ustanovení neváže postup žalobce na další úkon. V případě výpisu požadovaného emitentem v souvislosti s přeměnou podoby cenného papíru podle § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech je povinen žalobce pozastavit nakládání s cennými papíry, i když o to emitent výslovně nepožádá, ale z jeho žádosti jasně vyplývá, pro jaký účel výpis z registru od žalobce požadoval.

Jednal-li žalobce v souladu se svým Provozním řádem, který je však v rozporu s § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech, porušil zákon, a žalovaná mu proto uložila pokutu dle § 86 odst. 1 písm. b) zákona o cenných papírech a uložila mu rovněž uvést jeho Provozní řád do souladu se zákonem. Protože žalobce ode dne předání výpisu, tj. od 16. 8. 1999 do doby vydání rozhodnutí, nepodnikl žádné kroky směřující ke splnění jeho povinnosti neprovádět žádné zápisy týkající se předmětných akcií ve své evidenci, hodnotila žalovaná takové porušení zákonných povinností jako závažné. Navíc se emitent opakovaně dopisy ze dne 25. 8. 1999, 29. 9. 1999, 17. 4. 2000 a 30. 8. 2000 domáhal splnění zákonem

stanovené povinností žalobcem. Při rozhodování o výši pokuty přihlédla však žalovaná rovněž ke skutečnosti, že žalobce postupoval v souladu se svým Provozním řádem, který byl dle ustanovení § 56 odst. 7 zákona o cenných papírech schválen příslušným orgánem státní správy; proto byla pokuta stanovena při dolní hranici zákonného rozpětí.

Žalobce v rozkladu uvedl zejména, že zrušení registru emitenta je službou. Smlouva uzavíraná mezi žalobcem a emitentem zajišťuje, že si emitent stanoví požadavky a je seznamován s jednotlivými kroky při zrušení emise. Sdělení emitenta je formálně řešeno jako smlouva mezi ním a žalobcem, neboť žalobce má povinnost požadovat úplatu za takovou službu a pokud by otázka placení nebyla řešena smluvně, porušil by žalobce § 56 odst. 8 zákona o cenných papírech, neboť určité činnosti může vykonávat jen za cenu sjednanou. Žalobce uvedl, že neporušil čl. 37 a 39 Provozního řádu. Tvrzení žalované, že žalobce má uvedenou službu provádět bez předchozího sjednání ve zvláštní smlouvě, je nesprávné, neboť žalovaná nemůže zaregistrovat bez řádného příkazu oprávněné osoby jakékoliv změny. Právě ve smlouvě je upraven rozsah změn a úhrada za službu. Provozní řád, jehož text má být změněn, byl žalovanou schválen, a žalovaná nemůže tedy uložit žalobci pokutu za jeho dodržování, byť by nebyl zcela (dle mínění žalované) v souladu se zákonem.

O rozkladu rozhodlo Prezidium Komise žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí se k jednotlivým bodům rozkladu uvádí, že § 56 odst. 6 zákona o cenných papírech dává sice žalobci právo na poskytnutí všech potřebných podkladů od emitentů, potřebnost je však nutno hodnotit z hlediska jejich nutnosti či nezbytnosti vzhledem ke konkrétní poskytované službě. Lze-li službu poskytnout i bez takových podkladů, nejedná se o podklady „potřebné“, jak uvádí zákon. K poskytnutí výpisu dle § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech je potřebná identifikace emitenta a emise a informace o tom, že valná hromada emitenta rozhodla o přeměně podoby akcií. Žalobce mohl stanovit podobu, v jaké mu tyto potřebné podklady budou předány (např. na předepsaném formuláři), avšak vázat poskytnutí dalších podkladů, informací nebo právních úkonů na službu poskytovanou žalobcem nad rámec zákona nelze. Cena za úkony je stanovena platným ceníkem; není smluvní. Poskytnutím služby vzniká žalobci právo na úhradu přímo ze zákona. Podmiňovat provedení služby uzavřením smlouvy proto nelze, vyžaduje-li zákon k jejímu provedení pouze „sdělení“ emitenta. Žalobce vydal emitentovi po jeho sdělení výpis v užším rozsahu. Dne 31. 5. 2000 pak provedl zápis převodu akcií mezi společnostmi D. O. spol. s r. o. a C. H., a. s., a tím porušil § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. K námitce žalobce ohledně Provozního řádu uvedla žalovaná, že pokud by schválený Provozní řád skutečně neumožňoval jiný postup, měl žalobce sám iniciovat jeho změnu; schválením dokumentu orgán, který jej schválil, za jeho obsah a zákonnost neodpovídá. Přesto k tomu žalovaná přihlédla a pokutu uložila ve spodní hranici rozpětí.

Žaloba není důvodná.

Protože skutkové okolnosti případu nebyly mezi účastníky řízení sporné, zabýval se soud tím, zda žalobce porušil § 11 zákona o cenných papírech, a zda mu tedy žalovaná právem uložila pokutu podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. b) zákona.

Ze zákona plyne, že emitent, který rozhodl o přeměně zaknihovaného cenného papíru na listinný, své rozhodnutí sdělí středisku, které je povinno do třiceti dnů ode dne, kdy sdělení obdrží, předat mu výpis z registru podle § 63 odst. 1 písm. c), a to v rozsahu evidovaných údajů týkajících se cenného papíru, jehož podoba se přeměňuje. Od

okamžiku splnění této povinnosti středisko nesmí provádět ve své evidenci žádné zápisy týkající se tohoto cenného papíru. Podle odst. 2 téhož ustanovení středisko zruší registraci cenného papíru ke dni, který mu jako den přeměny podoby tohoto papíru emitent označí, nejdříve však ke dni splnění povinnosti podle odstavce 1.

Aby mohlo středisko splnit svoji povinnost ve stanovené lhůtě, musí mu být známo, že emitent o přeměně cenného papíru rozhodl (že valná hromada obchodní společnosti rozhodla o přeměně cenného papíru). To emitent sdělil středisku dne 6. 8. 1999. Uvedl, že dne 4. 8. 1999 rozhodla valná hromada emitenta o přeměně zaknihovaného cenného papíru na listinný. Dozvěděl-li se žalobce o takovém rozhodnutí emitenta, měl poté splnit svou povinnost předat mu výpis z registru v zákonem požadované lhůtě a rozsahu. Žádnou další podmínku pro splnění této povinnosti zákon nestanoví. Žalobce neměl tedy možnost lhůtu sám prodlužovat či splnění své povinnosti podmiňovat dalším plněním emitenta, resp. v souzeném případě podmiňovat splnění své povinnosti požadavkem na uzavření zvláštní smlouvy.

Odkazuje-li žalobce na své právo požadovat „veškeré potřebné podklady“ k výkonu své povinnosti (§ 56 odst. 6 zákona o cenných papírech), pak uzavření smlouvy o zrušení registrace takovým potřebným podkladem není. „Potřebným podkladem“ v této souvislosti je třeba rozumět podklad, bez něhož by středisko nemohlo svoji zákonnou povinnost vůbec splnit; o takový případ tu nejde. Požaduje-li pro splnění povinnosti žalobce ustanovení § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech „sdělení emitenta o jeho úmyslu“, je takové sdělení jednostranným právním úkonem. Je-li učiněn, musí žalobce svoji zákonnou povinnost ve lhůtě splnit a nesmí ve své evidenci provádět žádné zápisy, týkající se předmětného cenného papíru. To žalobce nerespektoval, a porušil tak § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech.

Nelze přisvědčit námitce, že sdělení emitenta o rozhodnutí o přeměně podoby cenných papírů nebylo opatřeno dvěma podpisy členů představenstva a že tedy takové sdělení nemělo účinky právního úkonu, od něhož by se odvíjela povinnost žalobce daná mu ustanovením § 11 odst. 1 zákona o cenných papírech. Lze především - na okraj, neboť neuplatnění námitky v průběhu správního řízení nebrání tomu takovou výhradu přednést v řízení před soudem - připomenout, že tuto námitku žalobce v průběhu celého správního řízení neuplatnil; reagoval na toto sdělení, požadoval po emitentu splnění dalších, ze zákona nevyplyvajících povinností, a v průběhu celého správního řízení vůli emitenta přeměnit podobu cenných papírů nezpochybnil. Jak je zřejmé ze správního spisu, žalobce měl mj. k dispozici i notářský zápis ze dne 4. 8. 1999, osvědčující průběh náhradní valné hromady: podle bodu 12 programu byl podán návrh na změnu podoby akcií ze zaknihované na listinnou a tento návrh byl jednomyslně schválen. Žalobce proto zajisté věděl o rozhodnutí emitenta o přeměně podoby cenných papírů. Podstatné však je, že i když nebylo sdělení ze dne 6. 8. 1999 podepsáno způsobem zapsaným v obchodním rejstříku, nemá to vliv na jeho právní účinky, neboť sdělení (§ 11 odst. 1 zákona o cenných papírech) není úkonem, zavazujícím obchodní společnost ve smyslu § 13 a § 191 obchodního zákoníku.

K námitce žalobce, že žalovaná sama schválila znění Provozního řádu, jehož dodržování pak žalobci vytkla a uložila mu pokutu, soud poznamenává, že takový stav je bez pochyb nežádoucí, nicméně ani tato skutečnost žalobce nevyvíňuje; pokuta mu proto mohla být uložena. Uložila-li tuto pokutu žalovaná na spodní hranici sazby, vzala dostatečně v potaz i tuto námitku.

Proto soud žalobu zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v tomto soudním řízení úspěch nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovaná vnesla nárok na náhradu nákladů za cestovné pověřeného zaměstnance k jednání. Na náhradu těchto nákladů má žalovaný proti žalobci právo podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a to ve výši 320 Kč, za cestu vlakem ze sídla žalované v Praze do Brna a zpět, jak bylo při jednání prokázáno předloženou jízdenkou.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. srpna 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu